

ת"פ 69709/11/17 - מדינת ישראל נגד עלא מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 69709-11-17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (עצור
בפיקוח)

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלא מחאג'נה (עצור בפיקוח) באמצעות
בא כוחו - עו"ד עאדל בוראת

הנאשם

גזר דין

כללי

הנאשם - יליד 1996 ותושב אום אל פאחם - הורשע עפ"י הודייתו ב**ניסיון שוד**, לפי סעיף 402(ב) ס' 25+ ס' 29 לחוק **העונשין**, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**), בהקשר לאירוע שהתרחש ביום 12.11.17, במהלכו ניסה לשדוד את ע.ג. (להלן: **המתלונן**) שהינו חלפן כספים. הודיית הנאשם היתה טרם שמיעת ראיות, במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום וללא הסכמות לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

המתלונן היה במועד הרלוונטי בעליו של עסק להחלפת כספים בכניסה לעראבה (להלן: **בית העסק**). ביום 12.11.17 או עובר לכך, סיכמו הנאשם ואחר שזהותו אינו ידועה למאשימה (להלן: **האחר**), לשדוד את כספי בית העסק. בהתאם לסיכום, ביום 12.11.17 בסמוך לשעה 09:20 הצטייד הנאשם בחפץ דמוי אקדח (להלן: **החפץ**) ורכב עם האחר בכביש הראשי בעראבה על קטנוע שלוחית זיהויו שונתה (להלן: **הקטנוע**). האחר נהג בקטנוע, הנאשם ישב מאחוריו ושניהם חבשו קסדות. במהלך נסיעתם חלפו השניים על פני בית העסק והמשיכו בנסיעה. בחלוף מספר דקות הגיע המתלונן למקום כשהוא נוהג ברכבו (להלן: **הרכב**), חנה ברחוב הסמוך לבית העסק, יצא את רכבו וניגש אל בית העסק. בשלב זה, הגיעו הנאשם והאחר כשהם רכובים על הקטנוע וחנו בסמוך למקום חניית רכב המתלונן.

זמן מה לאחר מכן, יצא המתלונן מבית העסק לכוון רכבו והוציא ממנו שני תיקים שהכילו כסף מזומן וצ'קים (להלן: **התיקים**). בשלב זה, התקדמו הנאשם והאחר בנסיעה איטית לכיוון המתלונן, הנאשם ירד מהקטנוע, התקרב למתלונן והחל למשוך ממנו את התיקים, בעוד האחר המשיך בנסיעה ועצר מספר מטרים משם. הנאשם משך את התיקים בהם החזיק המתלונן והאחרון התנגד ואחז בהם. בתגובה, היכה הנאשם את המתלונן בראשו ובפלג גופו העליון באמצעות

החפץ וכן איום שירה בו. כמו כן, התקדם הנאשם לכיוון האחר שהמתין לו על הקטנוע תוך כדי שהוא ממשיך להכות את המתלונן. בשלב מסוים, נפלו התיקים על הכביש והנאשם והאחר נטלו אותם. בעוד הנאשם מכה את המתלונן והמתלונן אינו מרפה מאחיזתו בנאשם, עלה הנאשם על הקטנוע, התיישב מאחורי האחר והשניים החלו בנסיעה והכל כאשר המתלונן אוחז בנאשם, נגרר על הכביש וגופו נחבל. הנאשם והאחר המשיכו בנסיעה עד אשר איבדו שליטה על הקטנוע ונפלו ממנו. עוברי אורח שנכחו במקום החזיקו את הנאשם על מנת למנוע את בריחתו ואילו האחר נמלט מהמקום בריצה. לאחר המתואר לעיל, הוחזרו התיקים לידי המתלונן על ידי עוברי אורח. כתוצאה ממעשיו של הנאשם והאחר, נגרמו למתלונן שבר בצלע השמאלית, חתך שטחי בראש, שפשופים שטחיים מעל ברך ימין ושפשוף שטחי בגב יד שמאל.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם בן 22, רווק, בן למשפחה נורמטיבית המונה הורים ו 4 אחים, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, נעדר עבר פלילי, טרם מעצרו עבד באופן לא סדיר. הנאשם מסר, כי לאחר סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות אך בחודשים טרם מעצרו נעדר מהעבודה וניהל אורח חיים חסר ארגון. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומסר כי החליט יחד עם האחר לבצע שוד כדרך לממן אורח חיים בליני שאפיין אותו אותה תקופה. לדבריו, לא תכנן לפגוע פיזית במתלונן ותוך כדי האירוע הבין שהמצב הדרדר ולכן ניסה לברוח, אך לא הצליח בכך. עוד מסר אודות רגשי הבושה שחש לנוכח חשיפת האירוע בפני בני משפחתו וטען כי הוא מעוניין להגיע לסולחה עם המתלונן וכי אביו מקיים מגעים בהקשר זה. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור צעיר שחי בסביבה שהעמידה בפניו ציפיות לתפקוד תקין אך הוא עצמו חש רצון לפורקן וחיפוש עצמי, חבר לחברה שולית תוך הזדהות הולכת וגוברת עם נורמות שוליות ופעל להשגת רווח מידי תוך התעלמות מצורכי האחר ותוך התנהלות של הסתרת מצבו מבני משפחתו. מעצרו וחשיפת אורח חייו בפני בני משפחתו, כמו גם ההליך המשפטי היוו גורם מציב גבולות ומארגן עבורו ואפשרו לו לבחון מחדש את התנהלותו. שירות המבחן הפנה לגורמי הסיכון, שחלקם צוין לעיל (דפוסי הסתרה אל מול בני משפחתו, קשרים עם גורמים שוליים, חומרת העבירה); ומנגד, לגורמי הסיכון (העדר עבר פלילי, יכולת תפקוד לאורך שנים, הערכה כי מסוכנותו פחתה). לכן, הומלץ במסגרת התסקיר מחודש 8/18, כי הדיון יידחה לצורך בחינת הליך טיפולי כמו גם בחינת הליכי הסולחה. על רקע המלצה זו, נדחה הדיון לחודש ינואר 2019.

מהתסקיר השני והמסכם שהוכן ביום 17.1.19 עלה, כי הנאשם הורשה במסגרת הליך המעצר לצאת לעבודה וכי בדיקות לשרידי סם נמצאו נקיות (למעט בדיקה בתחילת חודש 7/18). שירות המבחן חזר על התרשמותו כי קיים פער בין התנהלותו הנורמטיבית כאשר הוא מצוי במסגרת לבין התנהלות הנאשם כאשר הוא לא נמצא בשליטה ואז נוטה לנגררות אחר חברה שולית. התרשמות שירות המבחן היתה כי הנאשם מתקשה לזהות מצבי סיכון, במיוחד בנוגע לקשריו עם גורמים שוליים וכן כי הוא בעל יכולת לשתף פעולה ולהפיק תועלת מהליך טיפולי. על בסיס כל האמור לעיל, משום חומרת מעשיו, מחד; ומנגד, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, בעל נטייה לנגררות ושליחתו לכלא עלולה לדרדר אותו לחברה שולית, הומלץ על ענישה של מאסר בעבודות שירות לצד העמדתו במבחן.

ראיות הצדדים לעונש

מטעם המאשימה הוגשו סרטוני מצלמת אבטחה המתעדים את האירוע. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאשם. מדובר באירוע מתוכנן - הנאשם חבר לאדם נוסף, השניים התארגנו והצטיידו לקראת השוד והמתינו למתלונן שאינו אקראי. עוד עמדה המאשימה על כך שהאירוע עצמו לא היה רגעי וחולף, במובן זה שלנוכח התנגדות המתלונן היכה אותו הנאשם וכן איים עליו, וגם נוכחות והתערבות עוברי אורח לא גרמה לו לחדול ממעשיו. מעשי הנאשם אף גרמו למתלונן חבלות כמתואר בעובדות כתב האישום. נטען, כי העובדה שהנאשם ושותפו לא השלימו את תכניתם אינה אמורה להיזקק לזכות הנאשם, שכן הדבר הינו תוצאת התנגדות המתלונן ש"נאחז" בתיק השייך לו. במילים אחרות, הרשעת הנאשם בעבירת ניסיון "בלבד" אינה צריכה להפחית בעונשו. לאחר שהפנתה לערכים המוגנים שנפגעו וכן לפסיקה המייצגת לשיטתה את מדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה למתחם שבין 3 ל 5 שנות מאסר. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לכך כי מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. יחד עם זאת, נתונים אלה וכן התרשמות שירות המבחן - שסבר כאמור כי יש לשלבו בהליך טיפולי - אינם מצדיקים ענישה כה מקלה לשיטתה, שכן חומרת מעשי הנאשם וכן שיקולי הענישה הכלליים מחייבים, כך נטען, קביעת עונש מאסר באזור הרף התחתון של המתחם שהוצע, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הנאשם לעונש

בא כוח הנאשם, מנגד, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן, היינו כי הנאשם ידון למאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד הטלת מבחן שיאפשר לו את המשך ההליך השיקומי-טיפול במסגרת שירות המבחן. בא כוח הנאשם לא חלק על חומרת האירוע אך הפנה לכך שחלק ניכר מהאלימות שהופעלה כלפי המתלונן לא היתה מתוכננת ונוצרה משום אחיזת האחרון בתיק ובנאשם, דבר שהביא לידי כך שחרף החלטתו של הנאשם "לנתק מגע" ולברוח, הוא לא הצליח בכך. עוד צוין כי האלימות שהופעלה על ידי הנאשם לא היתה ברף גבוה. בא כוח הנאשם טען כי במקרה דנן יש מקום לאמץ את המלצות שירות המבחן. הודגש בהקשר זה, כי מעבר לנטילת האחריות על מעשיו, הנאשם היה בקשר מעמיק עם שירות המבחן וזה התרשם כי הוא יוכל להפיק תועלת רבה מקשר טיפולי. המלצות אלה מחייבות, כך נטען, התייחסות מקלה, קל וחומר כאשר מדובר במי שהינו צעיר ונעדר עבר פלילי ושנקבע לגביו כי שליחתו לכלא עלולה לדרדרו לחברה שולית.

בדבריו טרם העונש הביע הנאשם צער על מעשיו, הכיר בטעותו ומסר כי הוא נתרם מהקשר עם שירות המבחן. לכן, ביקש הקלה בעונשו.

דין ומסקנות

לא יכול להיות חולק אודות חומרת האירוע - מדובר בנאשם שלאחר תכנון והתארגנות מוקדמת, חבר לאחר, הצטייד בחפץ דמוי אקדח ויחד ניסו לשדוד את כספו של המתלונן לאור יום בסמוך לעסקו. במילים אחרות, נסיבות ביצוע העבירה, עומדות ברובן לחובתו: מדובר באירוע מתוכנן שבוצע לאחר התארגנות והכנה וכוון כלפי מתלונן קונקרטי וספציפי; חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו עיקרי - הוא זה שירד מהקטנוע, הוא זה שניסה לחטוף את התיקים מידי של המתלונן והוא זה שאחז בחפץ דמוי האקדח. כמו כן, הנאשם אמנם צעיר, אך לא צעיר מאוד אלא בן 22 שנים שסיים 12 שנות לימוד והבין היטב את מעשיו ואת הפסול שבהם. הסיבה למעשיו היא בצע כסף ורצון להתעשרות קלה

ומהירה על חשבון אחרים תוך התעלמות מהפגיעה שתגרם. לזכות הנאשם, במידת מה, ניתן לציין כי האלימות אותה הפעיל כלפי המתלונן לא היתה קשה ולא התאפיינה באכזריות. לשלמות התמונה אציין כי הגם שמידת האלימות שהופעלה לא היתה ברף הגבוה, נקל לשער את תחושת חוסר האונים שיש להניח שאחזה במתלונן באותם רגעים, בפרט נוכח האיום באמצעות חפץ דמוי האקדח.

עבירת השוד משלבת עבירת רכוש ומעשה אלימות וכפי שנקבע בע"פ 1127/13 **גברזגי נ' מ"י** (15.1.14) **"הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת שוד הוא כבודם, חירותם ורכושם של המתלוננים - קורבנות העבירה וביטחונם של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו, ולהלך ברחובות ללא חשש"**. בענייננו, הפגיעה בערכים אלה הינה במידה בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות השוד וניסיון לשוד הינה מחמירה, בשים לב לנסיבות הקונקרטיות של האירוע. כך, בהקשר לעבירת ניסיון לשוד, צוין בע"פ 4949/15 **רון מקדסי נ' מדינת ישראל** (17.3.16): **"העבירה המרכזית בה הורשע המערער הינה ניסיון שוד בחבורה, שהעונש הקבוע בצידה עומד על 20 שנות מאסר. על חומרתה הרבה של עבירת השוד עמד בית משפט זה לא פעם, והוא הדין גם בניסיון לביצוע שוד אשר סוכל. עבירות אלו מאיימות על הסדר החברתי התקין ועל שלום הציבור וביטחונם, ולכן ראוי להטיל בגינן עונשי מאסר ממושכים, המבטאים את סלידת החברה ממבצעי העבירות, ונותנים ביטוי הולם לעקרונות הגמול וההרתעה . . ."** (ההדגשה לא במקור - י.ל.).

ובע"פ 3907/10 **נעאמנה נגד מדינת ישראל** (23/03/2011) צוין כי: **"עבירת השוד היא מן הותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד, ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות"**.

ובאופן קונקרטי יותר, אפנה למקרים הבאים שיש בהם כדי ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים או לכל הפחות בעלי קווי דמיון לענייננו. גם אם חלק מהמקרים הינם חמורים יותר וחלקם קל יותר, אלה גם אלה יסייעו בדרכנו.

בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.2015) נדון עניינו של מי שנכנס למכולת וביקש לרכוש חפסת סיגריות. המערער מסר לבעל המכולת (להלן: המתלונן) שטר כסף ומשזה פתח את הקופה שלף המערער אקדח מפלסטיק וכיוון אותו לעבר המתלונן תוך שדרש את הכסף שבקופה. המתלונן סירב לכך והחל מאבק בין השניים, במהלכו ניסה המערער לקחת את הקופה ובסיומו ברח מן המקום. המערער הורשע בניסיון שוד, ובית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם שהיה ראוי לקבוע במקרה זה נע בין 1 ל 3 שנות מאסר (במקום מתחם שבין 2 ל 5 שנות מאסר שנקבע בבהמ"ש המחוזי). העונש הועמד על 24 חודשים (הודה בפתח משפטו, לחובתו עבר פלילי מכביד) במקום 30 חודשי המאסר שנגזרו בבהמ"ש המחוזי.

בת"פ (מחוזי חיפה) 62104-01-15 **מדינת ישראל נ' קטישיה** (20.7.16), הורשע הנאשם בשוד בצוותא וזאת לאחר שהגיע יחד עם אחר לפיצוץ, לאחר שהסוו את עצמם עם חרמוניות, קסדה, כובע גרב וכפפות. הנאשם הורה למתלונן לפתוח את הקופה בעוד האחר החזיק חפץ דמוי אקדח שכוון לעבר המתלונן. תחילה ניסה המתלונן לדחוף את הנאשם והאחר במטרה להרחיקם מהקופה, בתגובה דחפו הנאשם והאחר את המתלונן ובהמשך נטלו סך של כ- 8,000 ₪ קופסאות סיגריות ונמלטו. נקבע מתחם בין 3 ל 6 שנות מאסר והנאשם נדון ל 3 שנות מאסר בפועל (בן 21 שנים, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, שירות המבחן המליץ על עבודות שירות ומבחן).

בע"פ 6001/13 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014) נדחה ערעורו של מי שהורשע בניסיון שוד בנסיבות מחמירות. המערער הגיע לתחנת דלק כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת. כשסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף המערער את הסכין, הניף אותה לעבר המתלונן ודרש ממנו כסף. המתלונן לא הצליח לפתוח את הקופה ולבסוף נמלט המערער מן המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 2 ל 5 שנות מאסר והטיל 33 חודשי מאסר בפועל (הודה רק לאחר שנשמע חלק ניכר מהראיות, לחובתו עבר שאינו מכביד, תסקיר שלילי). ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (9.3.17) הורשע המערער בשוד חנות נוחות בתחנת דלק באמצעות חפץ דמוי אקדח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 18 ל 36 חודשים וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר (הודה, עברו אינו מכביד). ערעור על חומרת העונש נדחה ובית המשפט העליון ציין כך: **"חומרתם של המעשים שבהם הודה המערער היא רבה. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שמבקש להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכו כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו . . . כן הוטעם בעבר כי חומרה זו עומדת בעינה אף כשברשות מבצע העבירה אקדח דמה בלבד, וזאת בשל האימה האוחזת בקורבנות המעשה עת מופנה כלפיהם כלי הנחזה לנשק אמיתי . . ."**

בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות המקרה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש הראוי בענייננו נע בין 18 חודשים ל 4 שנות מאסר.

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש הראוי - אם לקולה משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

לעניין העונש שיש להשית על הנאשם בתוך המתחם - בהקשר זה יש להתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, וכן לנתונים נוספים המנויים ברובם בס' 40 יא' לחוק. בהקשר זה מרבית הנתונים עומדים לזכות הנאשם: מדובר באדם צעיר יחסית, בן 22 שנים בלבד, נעדר עבר פלילי שתפקודו באופן כללי היה תקין. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו בטרם שמיעת ראיות והביע נכונות להליך טיפולי במסגרת מאסרו. שירות המבחן התרשם שהמסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה.

נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן ולפיה הומלץ על מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בנוסף למבחן. ואולם, איני

סבור כי נסיבות המקרה ונתוני הנאשם מצדיקים זאת. ראשית, כפי שצוין לעיל, מדובר בבחור בן 22 שנים שבאופן מודע ומתוכנן החליט, יחד עם אחר, לשדוד חלפן כספים והכל לצורך מימון אורח חיים בלייני ונהנתני. הנאשם אמנם אדם צעיר, אך לא צעיר מאוד והחלטתו היתה מושכלת, גם אם לא חכמה או מוסרית. מדובר באירוע חמור ושיקולי ההלימה והגמול מחייבים ענישה של ממש (והשווה עם האמור ברע"פ 9269/17 **אבו עישה נ' מדינת ישראל** (15.1.2018)). שנית, איני מתעלם מהמלצות שירות המבחן, אך המלצות אלה - חרף משקלן - אינן מחייבות את בית המשפט (ור' לדוגמה בהקשר זה האמור ברע"פ 3515/09 **פדאל נ' מדינת ישראל** (21.5.2009)). עוד אפנה לאמור בע"פ 7240/13 **סבהט נ' מדינת ישראל** (18.5.14) - באותו מקרה הורשע המערער בשוד תחנת דלק ושירות המבחן המליץ על הליך שיקומי. בית המשפט ציין בהקשר זה כי "**אכן, יש אינטרס ציבורי חשוב במיצוי מיטבי של תהליך השיקום, בכך הציבור כולו יוצא נשכר. יחד עם זאת, שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה ולא בכל מקרה הוא יביא לחריגה לקולה ממתחם הענישה שנקבע . . .**". שלישית, לא התעלמתי מתחילתו של התהליך הטיפולי שבו היה נתון הנאשם בתקופה האחרונה במסגרת שירות המבחן, אך איני רואה מניעה כי בנסיבות העניין, הנאשם ימשיך בתהליך זה במסגרת שירות בתי הסוהר. רביעית, נתתי דעתי לנתוני הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר (נטייתו לנגררות והעובדה כי הוא מעולם לא ריצה מאסר בפועל על כל שכרוך בכך) ולדבר יהיה משקל בהשתת עונש מתון ככל שניתן בגדרי המתחם.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את רכיבי הענישה הבאים:

- 18 חודשי מאסר. מתקופה זו יש לנכות את התקופה בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח בתיק זה - מיום 12.11.17 ועד ליום 4.1.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 24.3.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למימון מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336. תנאי השחרור בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

- אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים בסכום של 20,000 ₪ לטובת המתלון. הפיצוי ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם יהיה ב 1.4.19 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב. התשלומים יבוצעו באמצעות מזכירות בית המשפט או המרכז לגביית קנסות הוצאות ואגרות. אי תשלום של אחד מהתשלומים, מעבר ל 3 ימי עיכוב בתשלום, יעמיד את החוב במלואו לפירעון מיידי. אני אוסר על הנאשם, או מי מטעמו, ליצור כל קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלון בנוגע לתשלום הפיצויים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשב"ס.

ניתן היום, ז' אדר א' תשע"ט, 12 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

חתימה